

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ.

(Συγγραφή Φραγγίσκου Βέϋ, μετάφρασις

'Α.Ι. Ίωαννίδου).

(Συνέχεια, ἴδε φυλλάδ., 88.)

'Αλλ' ἄς ἐπανεέλθωμεν αὖθις εἰς τὸ Westminster Hall. Ἐνταῦθα ἐδικάσθη καὶ ἤκουσεν ἀναγινωσκομένην τὴν εἰς θάνατον καταδίκην αὐτοῦ Κάρολος ὁ Α'. Αἱ ἱστορικαὶ τῆς χώρας ταύτης ἀναμνήσεις σπανίως εἰσὶν εὐάρεστοι, καὶ διὰ τοῦτο ἀναμφίβολως εἰ μεταγενέστεροι εὐχαρίστως ἀποδιώκουσιν αὐτὰς ἀπὸ τῶν διανοιῶν των. Φανιάζεται ὁ παρατηρητὴς τὸ δικαστήριον τοῦτο καθήμενον φοβερὸν περὶ τινα τῆς ἀπεράντου καὶ ὑπὸ τοῦ λαοῦ κατεχομένης ἐκείνης αἰθούσης γωνίαν, καὶ βλέπει εἰς καταχθόνια νυκτερινὰ σκότη μαρμαίροντα στρατιωτῶν ξίφη, τὸν δὲ ἀνακτα τοῦτον συρόμενον ὑπὸ δμάδος στρατιωτῶν, ἐν μέσῳ τοῦ ταρασσομένου καὶ ἐμπαθοῦς πλήθους, ἔχοντα κυμαινομένην τὴν κόμην, τὸ βλέμμα γαλήνιον, μυρίας ὑποφέροντα ὕβρεις, ἀκούοντα πανταχόθεν ἀντηχοῦσας τὰς φωνὰς τοῦ θανάτου καὶ λέγοντα μόνον.

— 'Αθλία ὄντα! Τὰ αὐτὰ θέλουσιν εἰπεῖ δι' ἐν σελίνιον καὶ κατὰ τῶν ἀρχηγῶν των. . .

Κάρολος ὁ Α'. εἶχε μεγάλην ἐπιβρόχην ἐν Λονδίῳ, ὅπου νομίζει τις ὅτι τὸν ἀπαντᾷ φοβερὸν καὶ ἀδιαλείπτως ἐπιβλέποντα. Καὶ πῶς νὰ μείνῃ τις ἀδιάφορος ἀνάμνησηκόμενος δυστυχούς, οὐτινος ὁ Βαλοῦά ἐνεχάραξεν ἐπὶ ἐξήκοντα εἰκόνων τὸ κατανοητικὸν ἐλεγείον!

Περὶ τὸ Westminster Hall εὐρίσκονται σποράδην δικαστήρια τινα, ἐνθα οἱ δικασταὶ ἐτυμηγοροῦσι καὶ δικάζουσι μεγάλην κεκονιαμένην καὶ ἐπίπλαστον κόμην φέροντες, ὡς ἔφερον ἅπαντες ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὴν ἀνглиκίότητα Λουδοβίκου τοῦ ΙΒ'. Οὐδὲν φαιμώτερον καὶ μᾶλλον ἀμετάβλητον τῶν ἔξωθεν λαοῦ τοσοῦτον προοδευτικῶν πρὸς τὰς κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις. Τὰ δικαστήρια ταῦτα εἰσὶ πολυάριθμα καὶ διαίρουσιν εἰς τμήματα πολλὰ τῶν ἡμετέρων πολυπληθέστερα. Ἐναπολείπονται δ' εἶ ἐν αὐτοῖς ἴχνη τιμαριωτικῆς δικαιοδοσίας.

Τὸ Doctors commons εἶναι πολιτικὸν δικαστήριον, τὸ ὅποιον ἠδύνατο παρ' ἡμῶν νὰ διεγείρῃ ἀσφαλῆ καὶ θριαμβεύουσαν ἀντιπολίτευσιν. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ αὕτη σύνοδος ἀναδέχεται τὴν διατήρησιν διαθηκῶν, καὶ παρίσταται κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν αὐτῶν.

Ἐνταῦθα συνεδριάζει καὶ ἡ Βουλὴ τῶν κοινοτήτων ἐν τινὶ ἀθλίᾳ προσωρινῇ οἰκοδομῇ Ἡ Βουλὴ τῶν λόρδων ἀπεκατέστη ἤδη εἰς τὴν νεάν αὐτῆς οἰκοδομήν, ἥτις κοσμεῖται μὲν ὑπὸ πολυτελείας κατακλητικῆς, ἡγήθη δὲ μὴ μικροπρεπῆς, οὐδένα ἔχουσα ἀρχιτεκτονικὸν χαρακτῆρα, καὶ φαινομένη μακρόθεν ὡς ἐν τῶν ὠραίων ἐκείνων γαλλικῶν καταστημάτων τοῦ τείου. Οἱ λόρδοι, συνεδριάζοντες, κάθηνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῶν ὤμων ἢ μᾶλλον ἐπὶ τῶν αὐχένων αὐτῶν ὑψοῦντες τὰς κνήμας ὑπερθεῖν τῆς κεφαλῆς των. Αἱ διὰ τοῦ ἀχροατᾶς ὠρισμέναι θέσεις εἰσὶν εὐπρεπισμέ-

ναι, ἀναπεπταμένοι καὶ σχεδὸν εἰς τὸ αὐτὸ ὕψος τῶν ἐδολίων τῆς συνεδριάσεως. Ὁ δὲ ἐν τῇ βουλῇ ταύτῃ θρόνος τῆς βασιλείσεως, παρεμφερὴς ὢν κλωδίῳ διαχρῶσῳ, παριστᾷ συμβολικῶς καὶ θαυμασίως τὴν ἰσχὺν τῆς συνταγματικῆς βασιλείας.

Τὰ νέα τοῦ Βουλευτηρίου τούτου οἰκοδομήματα (*), ὠρισμένα ἵνα συμπεριλάβωσι τὰ δικαστήρια καὶ τὰς δύο Βουλὰς, δὲν ἐπεραιώθησαν εἰσέτι. Θεωροῦνται δὲ γενικῶς ἐν Ἀγγλίᾳ αἱ οἰκοδομαὶ αὗται, ὡς τὸ μόνον ἀρχιτεκτονικὸν τοῦ ἐνεστώτος αἰῶνος ἀριστοῦργημα, δυνάμενον ἐπαξίως νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ ἐν ἔτει 1836 πυρποληθὲν ἀρχαῖον Βουλευτήριον. Τὸ ἀλλόκοτον τοῦτο μνημεῖον ἔχει ὕψος γοθικόν, τῶν χρόνων Ἐβρίκου τοῦ Α'. Πρὸς τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ ἀναπτύσσει πρόσροφιν ἐνωπίων χιλίων ποδῶν τὸ μήκος, στεφομένην ὑπὸ ἑξ̄ μεγαλοπρεπῶν πύργων, ὧν ὁ κυριώτερος, ὁ τῆς Νί κ η ς, πιθανῶν ἔχη ὕψος τετρακοσίων ποδῶν. Τὰ ἐνώπια ταῦτα τοῦ Βουλευτηρίου πεφορτωμένα ὑπὸ ἀραβουργημάτων, ἀνθεμίων, εἰκονίων, καὶ πολυποικιλίων παρασῆμων, διασφαιροῦσι τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς οἰκοδομῆς καθιστώντα αὐτὴν ἀναξίτην τοῦ προορισμοῦ τῆς. Καθ' ἡμᾶς ἡ οἰκοδομὴ αὕτη εἶναι τὸ μόνον ἀπειρομέγεθος ἀρχιτεκτονικὸν παιδαριῶδες ἀθυριάτιον. Δὲν δυνάμεθα ὁμῶς νὰ σιωπήσωμεν ὅτι ἡ οἰκοδομὴ αὕτη, φαινομένη μακρόθεν, εὐχαριστεῖ καὶ ἀπατᾷ τὴν ὄρασιν ὡς πλήρης ζωῆς καὶ θυμηδίας ἀποπνεύουσα. Καταλαμβάνει βεβαίως ἕκαστος ὅτι ἐξοδούθησαν δι' αὐτὴν ποσότητες ἀπίστευτοι, ὅπερ ἐστὶ τὸ μεγαλῆτερον ἐντροφήμα, καὶ χαρὰν μεγίστην προξενεῖ τοῖς Ἀγγλοῖς, οἵτινες συνοδεύουσιν ἡμᾶς ἑκουσίως εἰς τὸν Ἅγ. Παῦλον ἵνα μᾶς εἰπῶσιν.

— Ἐξωδεύσαμεν ἐδῶ τριάκοντα ἐπτὰ ἑκατομμύρια. (**)

Ὁ Ἀγγλος δυσαρεστεῖται τὰ μέγιστα βλέπων σε μὴ θυμαζόμενα τὸ New palace of Parliament, τὸ ὅποιον δὲν θέλει νὰ παραδεχθῇ ὡς ἀπομίμημα ἢ σύγκραμά τι ἀρχιτεκτονικόν, διότι, λέγει, οὐδέποτε εἰ Ἀγγλοὶ ἀπεμακρύνθησαν τοῦ γοθικοῦ ὕψους, ὑπ' οὐ κοσμεῖται ἅπανα ἡ Ἀγγλία. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς τοῦτο, δὲν μετέβαλον ὁμῶς τὸ γοθικὸν τοῦτο ὕψος οὔτε μετεσχημάτισαν κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἀνάγκας, καὶ οἱ ναοὶ μάλιστα αὐτῶν εἰσὶν ἀπομιμήματα δουρικὰ καὶ ἐκμαγεῖα ἀρχαίων ἐκκλησιῶν, ὅπερ ἐστὶν ἀντικείμενον γλυκερῶν δνειρωξέων καὶ εὐχαριστήσεως τοῖς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐσπαρμένοις καθολικοῖς.

Εἶναι βέβαιοι ὅτι τῶν ἀγγλικανῶν τοῦτο σχίσμα εἶναι ἀνωμαλία ἐπὶ πολιτικῶν προλήψεων στηριζομένη. Οἱ Ἀγγλοὶ φοβοῦνται τὴν ἐπιβρόχην κλήρου ἀναμιγνυμένου εἰς τὰ πολιτικά, καὶ ὁμῶς τὸ σῶμα τῶν ἐπισκόπων χορηγεῖ εἰκοσιπέντε ἱεράρχας εἰς τὴν τῶν λόρδων βουλήν· νομίζουσιν ὅτι ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς συσσωματώσεως τοῦ κλήρου φόβου, ἐπιτρέποντες αὐτῶ τὸν ὑμέναιον, καὶ ὁμῶς τὸ πνεῦμα τῆς συσσωματώσεως καὶ τοῦ προσηλυτισμοῦ περιποιεῖ συνεχῶς τῷ κλήρῳ δυσκαταγώνιστον ἐν τοῖς βουλευτηρίοις ἐ-

(*) Ὅρα τὴν εἰκονογραφίαν αὐτοῦ ἐν τῷ προηγηθέντι φυλλάδιῳ.

(**) Ὑπὲρ τὸ 4,200,000 λ. σ. ἤτοι 36, ἑκατομ. δραχ. εἶχον δαπανηθῆ ἕως ἐσχάτως διὰ τὸ οἰκοδομημα τοῦτο.

πύρροη· ἡ ῥωμαϊκὴ ἱεραρχία φαίνεται αὐτοῖς ἄδικος καὶ αἰσχροκερδής, ἐνῶ ἅπαντα τὰ ἐκ τῶν ἀμετακινήτων κτημάτων θφέλη καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχιεπισκοπείας τῆς Καντουβέρου εισοδήματα φθάνουσι εἰς ποσότητας καταπληκτικὰς καὶ σκανδαλώδεις.

Τὸ wesminster καὶ τὸ Βουλευτήριον ἐκίνησαν τὴν περιέργειάν μου· ἀλλ' ἡ θέα τῶν σταύλων τῆς βασιλείας, εἰς ἃν ὠδήγησαν ἡμᾶς ἀκολουθῶντες οὐδόλως μ' ἐτερψεν. Εἶναι δὲ οὗτοι γυμνάσιον ἵππων μετὰ ἵπποκόμων μικρολόγων πρὸς διδασκαλίαν αὐτῶν. Ἄντι δὲ βιβλιοθήκης ἐπισκέπτεται τις αἰθούσας πλήρης ἵπποσκευῶν. Εὐρίσκονται ἐν τούτοις εἰς τοὺς σταύλους τούτους δωδεκάς τις ἵππων κιτρίνων, ὧν τὸ δέρμα ὁμοιάζει πιλον (duvet) διὰ μετάρης καὶ λεπτοτάτου χρυσοῦ ἀποτελούμενον, καὶ ἐπισκιάζομενον ὑπὸ ζωηροῦ τινος καὶ ἀπεριγράπτου χρώματος. Οἱ ἵπποι οὗτοι χρησιμεύουσιν εἰς τὰς μεγάλας τελετὰς ζευγόμενοι εἰς τὰς βασιλικὰς ἀμάξας. Ἐκαστον τῶν ζώων τούτων φέρει τὸ ὄνομα αὐτοῦ γεγραμμένον ὑπερθεῖν τῆς φάντης αὐτοῦ· ἐν αὐτῶν ὀνομάζεται Κ ρ ὀ μ β ε λ, ἕτερον Β ο λ τ α Ἦ ρ ο ς, καὶ τρίτον τὶ Α Ὑ ρ η λ ἰ α. Νομίζω δὲ ὅτι ἠθέλησαν νὰ τιμῆσωσι διὰ τοῦτου ἐν Λονδίῳ τὰ τρία ταῦτα ὀνόματα, διότι καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν Ἄγγλων θίδουσιν εὐχαριστικῶς τὰ ὀνόματα τῶν πλησιεστέρων καὶ προσφιλεστέρων αὐτῶν συγγενῶν εἰς τοὺς ἵππους.

Ἀπηυδμημένος ἐκ τῶν ἀδιαλείπτων τούτων ἐκδρομῶν καὶ παρατηρήσεων, ἀπεράσισα ν' ἀπομονωθῶ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐνθα ἕκαστος ζῆ καθ' ἑαυτὸν καὶ εὐχαριστεῖται ἐκ τῆς μοναχίας, ἵνα πορευθῶ πρὸς τὸ Strant.

Ἀνέβην ταχέως εἰς τὴν παντοροφίαν, ὑπὸ τὸ ὑποστράχισμα τοῦ ὁποίου μία μόνη ἔμενε κενὴ θέσις, λαβόμενος τῆς χειρὸς κυρίου τινός, ὅστις ἀναγνωρίσας με ὡς ξένον, μὲ ἤξιώσε φιλοφροσυνῶν καὶ περιποιήσεων, ὧν δὲν ἀξιοῦνται οὐδ' αἱ ὠραιότεραι τῶν κυριῶν ἐν τῇ μοναχικῇ ταύτῃ χώρᾳ. Ἐσπευσε νὰ μὲ εἶπῃ ὅτι ὠμίλει τὴν γαλλικὴν καὶ ὅτι ἠδύνατο νὰ μοι φανῇ ὠφέλιμος κατὰ τι. Ἄλλ' ὅταν ἔμαθε ὅτι ἐγνώριζα ἀκριβέστατα τὴν ἄξιαν τῶν ἐγχωρίων νομισμάτων καὶ ὅτι περιεπάτου ἐλευθέρως καὶ ἀδιστακτικῶς ἐν τῇ πόλει, ἠὲ χαριστήριον τὰ μέγιστα. Ἐπαύσαμεν πρὸς μικρὸν τοῦ ὀμιλεῖν, καὶ μετ' ὀλίγον νομίζων εὐλογον νὰ ἀποτείνω ὁμοίως τὸν λόγον πρὸς αὐτὸν, ἀπειθονα αὐτῷ λέξεις τινὰς περὶ τινος τυχαίως διακινουούσης ἀμάξης, ἧς τὰ μέγιστα εἶλκυσε τὴν προσοχὴν μου. Ἡ ἀμάξα αὕτη ἐσύρετο ὑπὸ δύο καστανοχρόων μεγαλοπρεπῶν ἵππων· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐδωλίου αὐτῆς, ὑπὸ λαμπροτάτων θυσάνων περικεκοσμημένου, ἐκάθητο ἀμαξηλάτης μελανὸν ἐπενδύτην φέρων, καὶ οὗτινος τὸ περιλαίμιον δὲν ἀκετέλει τὴν ἐλαχίστην πτυχήν, αἱ δὲ χειρὶδες ἦσαν κατάλευκαι. Πρὸς τὸ βάθος δὲ τῆς ἀμάξης ἐξηπλοῦτο μετὰ μεγίστης νυχελείας ἀνθρωπῶς τις ἄνευ ἐνδύματος, γυμνὸς δὲ τοὺς βραχίονας καὶ τὴν χειρὶδα μέχρι τοῦ δικεφάλου μὲδός ἔχων.

— Γίς οὗτος; ἠρώτησα τὸν γείτονά μου.

— Οὗτος εἶναι, μοὶ ἀπεκρίθη, ὁ πλουσιώτερος τοῦ Λονδίνου κρεοπώλης· ἐπανερχεται δὲ ἀπὸ τῶν σφαγείων εἰς τὰ μέγαρα αὐτοῦ. Οἱ πρόγονοί του ἐξήσχισαν τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα· ὁ πατήρ του, ἀποθανὼν, ἀφῆκεν αὐτῷ ὑπὲρ τὰ δύο ἑκατομύρια, οὗτος δὲ, μετριοφρονῶν κινούμενος, ἠκολούθησε τὸ τοῦ πατρὸς ἐπάγγελμα, καὶ ἠξήσῃ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ μέχρι τῶν τρισάκρων ἑκατομυρίων.

Ἐθαύμασα τὴν μετριοφροσύνην ταύτην, ἧς περιποίησεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον δύο ἑκατομύρια καὶ ὅστις ἐπιδεικνύται μετὰ τοσαύτης δημοτικῆς μεγαλοπρεπείας.

— Ἄλλὰ παρ' ὑμῖν, ἐπανελάβεν ὁ Ἄγγλος, τὰ πατριαρχικὰ ταῦτα ἦθη εἰςὶ πάντα ἄγνωστα· τὰ τέκνα ζητοῦσιν ἀδιαλείπτως νὰ ὑψωθῶσιν ὑπερθεῖν τῆς τῶν πατέρων αὐτῶν κοινωνικῆς θέσεως.

— Ἡ πείρα ἀπέδειξε ἐναργέστατα ὅτι ἐν Γαλλίᾳ ἅπασαι αἱ δυναστεῖαι ἀφανίζονται ἐπὶ τέλους, ἐνῶ ἐν τῇ πατριῇ ὑμῶν διατηροῦνται καὶ αὐξάνουσιν. Ἄλλὰ μὴν ἀμφιβάλλετε ὅτι ἠθέλομεν ἀσπασθῆ καὶ ἐξακόησῃ τὴν μετριοφροσύνην ταύτην, ἐὰν ἡ ἀρετὴ ἠλπίζε νὰ εὕρῃ καὶ παρ' ἡμῖν τὴν αὐτὴν ἀνταμοιβήν. Εἰς Παρισίους εἶναι ἀδύνατον ἢ τοῦλάχιστον σπανιώτατον νὰ ζήσῃσι πολλοὶ κατὰ συνέχειαν γενεαὶ ἐξ ἑνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος. Εἶναι ἀληθές ὅτι αἱ καταστάσεις αὐξάνουσι μὲν καταπληκτικῶς, οὐχ' ἦστον ὅμως ἐλαττοῦνται βραδύτερον καὶ κατὰ μικρὸν, ἐὰν ὁ ἐπάγγελμα τι μετρηχόμενος ἐμμένει ἀείποτε εἰς αὐτὸ προσκεκολλημένος.

— Ἐνταῦθα ὁμως, μοὶ λέγει, συμβαίνει τοῦναντίον· διότι διὰ μόνης τῆς ἐπιμονῆς καὶ τοῦ χρόνου δύναται τις νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα τιμῶνται καὶ φημιζονται ἀναλόγως τῆς ἀρχαιότητος αὐτῶν.

— Ἐμπορεύεσθε ὡς ἐπὶ τῶν ἀρχαιότερων ὑμῶν χρόνων, καὶ ὡς ἄνθρωποι ὑπὲρ τὸ θεόν ἀγχίνοες μεταβάλλετε εἰς προτέρημα ἀξιάγαστον τὴν ἀποπτωτέραν κερδοσκοπίαν σας.

— Ἡμεῖς ὑπὲρ τὸ θεόν ἀγχίνοες . . . , ἐπανελάβεν οὗτος μειδιῶν· ἐνοῶ τὴν ἰδέαν σας· ἡ γαλλικὴ δύναται νὰ ἐκφράσῃ πᾶσαν ἰδέαν διὰ τοῦ εὐγενεστεροῦ τρόπου. Γνωρίζετε, κύριε, ὅποσῃν αὕτη ἔσχεν ἐπιβρῶν ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς φιλοσοφίας ὡς πρὸς τὸ ὕφος μόνον; Ὁ Σκωτῆρος ἐγίνωσκε κάλλιστα τὴν γλῶσσαν ὑμῶν, κύριε, καὶ νομίζω (τὸ πιστεύετε;) ὅτι μετεχειρίζετο τὸν μηχανισμόν αὐτῆς συνεχέστερον τοῦ τῶν ἰδίων ὑμῶν ποιητῶν. Διὰ τί λοιποὶ μεταφράσατε αὐτὸν τοσοῦτον κακῶς.

— Διότι οἱ ἡμέτεροι μεταφράστα! δὲν ἐγνώριζαν εἰμὴ τὴν Ἄγγλικήν.

— Ἡ γαλλικὴ εἶναι δυσκολοτάτη, καὶ ὁ διμιλῶν αὐτὴν κακῶς καθίσταται γελοῖος. Τοιαυτὴ εἶναι ἡ γενικὴ ὄλιον τῶν ἐν Λονδίῳ Ἄγγλων ἰδέα. Καὶ ἰδοὺ διὰ τί δὲν τολμῶμεν νὰ συνδιαλεγώμεθα μεθ' ὑμῶν εἰς τὴν γλῶσσαν σας, καὶ μάλιστα προσποιούμεθα κάποτε ὅτι δὲν σᾶς καταλαμβάνομεν ἵνα μὴ ἀναγκασθῶμεν ν' ἀποκριθῶμεν. Νομίζετε ἡμᾶς ὑπερηφάνους· ἀλλὰ μάθετε ὅτι δὲν εἴμεθα εἰμὴ ὀλίγον δειλοί.

Ἡ ἐξήγησις αὕτη πράγματος τοσοῦτον καταπλήξαντός με, ὡς καταπλήττει ἅπαντας, μὲ εὐχαρίστησεν ὑπερβαλλόντως. Ἡ ἀγγλικὴ ἀξιοπρέπεια δὲν ἀφίνει τὸν Ἄγγλον νὰ διακινδυνεύσῃ ἵνα καταστῇ ἀξίωγελως. Προσθετέον δ' ἐνταῦθα ὅτι δοάκις διαστρέφωμεν τὰ γλωσσικὰ αὐτῶν ἰδιώματα, δὲν δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας αὐτῶν οὐδὲν ἱχνὸς γέλωτος συστελλομένου ἢ μειδιάματος εἰρωνικῶ.

Ὁ νέος οὗτος φίλος καθήρχετο λοιπὸν εἰς Cucumber-Lane, καὶ εἶτε ἀπροσεξία εἶτε τῇ τῶν τοκοθεσιῶν ἀγνοία, ἐλησμόνησεν, οὕτως εἶπεῖν, ἑαυτὸν διὸ εἰδοποίησα αὐτὸν ὅτι ἐφθασεν εἰς τὸ τῆς ὁδοῦ του τέρμα, ὅπερ ἐξέπληξεν αὐτὸν τὰ μέγιστα. Πρὶν δὲ ἢ

καταβή προσέφερε μοι τὴν χεῖρα καὶ ἐφρόντισε νὰ μοι συστήσῃ νὰ προσέχω ἀείποτε τὰ θυλάκιά μου, νὰ διορῶ καὶ ἀνακαλύπτω τοὺς κλέπτας, πολυαριθμοὺς ὄντας καὶ τὰ μέγιστα ἐπιτηδεύουσιν ἐν Λονδίῳ. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἕκαστος Ἄγγλος σὰς δίδει μετὰ προθυμίας φιλοξένου τὴν συμβουλήν ταύτην, εἰσὶν οὖν οὐκ ὀλίγοι εἰς τὸν πρῶτον ἐπὶ τὴν πατρίδα αὐτοῦ κατήσαντα τὰ προτερήματα αὐτῆς.

Ἄμα δὲ καταβάντα τῆς ἀμάξης, εἶδον ὅτι παρετήρει τὴν πρὸς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ ἐπιγραφὴν ἵνα μάθῃ ἂν ἀληθῶς ἦν ἐπὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

Ἐκαστος ἤξεύρει νὰ διευθύνεται, ἀλλ' ὀλίγοι γνωρίζουσι νὰ διακρίνωσιν ἀπ' ἀλλήλων τὰς ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου, ἐν ᾧ τις εἶναι ἀείποτε ὡς ξένος, δὲν εἶναι γνωστὸν καλῶς σχεδὸν εἰς οὐδένα καὶ τῶν ἐγκατοίκων αὐτῶν. Πρὸς εὐκολίαν ὁμοῦ σημειοῦσιν ὡς ἀπανταχοῦ τῶν πόλεων τῆς Εὐρώπης τὰ ὀνόματα τῶν δημοσίων ὁδῶν. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἀπαντῶνται ἐνταῦθα εἰς ἀπάσας σχεδὸν τὰς συνοικίας ὀνόμοιοι ὁδοί· διότι εἰσὶν αὐτῶν, τοὐλάχιστον φέρουσι τὸ ὄνομα τοῦ **Prince Street** τοῦ **Queen Street**, τοῦ **Vork Street** κλπ. Ἐπομένως ἐκ τῶν ὁδῶν τούτων αἱ μὲν καλοῦνται *lane*, αἱ δὲ *road, place, terrace, hill, gatt* κτλ. Ὑπάρχουσιν ἐπίσης ὁδοί τοῦ **Portland Street**, **Portland Place**, **Portland Square** κτλ. Καὶ αἱ ὀνόμοιοι αὗται ὁδοὶ εὐρίσκονται διεσπαρμέναι εἰς ἀπάσας τὰς τῆς πόλεως συνοικίας. Πῶς λοιπὸν νὰ μαντεύσῃ τις τὴν θέσιν ἐκείνης τῆς ὁδοῦ, εἰς ἣν τὸν καλεῖ ἀνάγκη τις οἰαζήποτε; Πολλαχοῦ μάλιστα αἱ ὁδοὶ δὲν φέρουσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν γεγραμμένα ἐπὶ τινος τῶν ἀκρογωνιαίων αὐτῶν λίθων, ἀλλ' ἄλλας ἐπιγραφὰς σκοτιζούσας μᾶλλον καὶ περιπλεκούσας ἢ ὀδηγοῦσας τοὺς ξένους.

Καὶ ἰδοὺ τί πλανᾷ τοὺς Γάλλους, ὧν ἡ ταλαιπωρία καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀδημονία εὐχαριστεῖ τοὺς Ἄγγλους. Ἀνάγκη δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι εἰς τὴν γωνίαν τῶν πλείεστων ὁδῶν ἢ συνοικιῶν τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης ἢ ἀστυνομία γλύφει τὰς τρεῖς ταύτας λέξεις «**Commit no nuisance**» — μὴ πράττει ἀσπόν τι. Ἡ δὲ ὑπὲρ τῆς κοσμιότητος καὶ τῆς υγιείας ἐπιγραφὴ αὕτη ἐκφέρεται παρ' ἡμῖν διὰ λέξεων ἥττον εὐσχήμων καὶ ἀηδεστάτων τῇ ἀληθείᾳ. Ἰδοὺ δὲ τί συμβαίνει συνεχῶς ἐκ τούτου.

Νήνυς τις βουλόμενος νὰ διατρέξῃ τὴν πόλιν καὶ νὰ ἐπανεύρῃ αὐτῆς τὴν διαμονὴν αὐτοῦ, ἀντιγράφει εἰς τινὰ τοῦ χαρτοφυλακίου αὐτοῦ σελίδα τὴν πρὸς τὴν γωνίαν τοῦ **Leicester Square** εὐρισκομένην ἐπιγραφὴν. Ἦενους λοιπὸν ὁ κύριος οὗτος περὶ τοῦ πῶς θὰ ἐπαγέλθῃ εἰς αὐτὴν, περιπλανᾷται εἰς μυρία ἀγυῖας καὶ πλατείας, καὶ ἀφροντὶς διέρχεται τὴν ἡμέραν ἅπασαν ποικιλοτρόπως. Τὴν ἐσπέραν εἰσερχόμενος εἰς ἀμαξάν τινα ὁ Παρισίνος μας κύριος, ῥίπτει σχεδὸν, μὲ τὸ ταχὺ καὶ σύνηθες ὕψος ἀνθρώπου γινώσκοντος τὰ ἑαυτοῦ, πρὸς τὸν ἀμαξήλατῃν τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ. — **Commit no nuisance!** . . .

Ὡς ἕκαστος εὐκόλως ὑποθέτει, ὁ ἀμαξήλατῃς ἀρχεται νὰ γελᾷ, ὁ δὲ ἥρως μας,

— Ἄλλ' ἢ προφορὰ τῆς γλώσσης ταύτης εἶναι τρομέρα, λέγει· βλέπω ὅτι αὐτὸ τὸ ζῶον δὲν μὲ ἐνένησε.

Πλήρης λοιπὸν ἀγανακτικῆς οὐρεῖ ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ χαρτοφυλακίου αὐτοῦ, δεικνύει τὴν ὑποτιθεμένην

διεύθυνσίν του εἰς τὸν ἀμαξήλατῃν ὄσως, μὴ δυνάμενος πλέον νὰ κρατήσῃ τὸν γέλωτα αὐτοῦ, θέτει τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν ἰσχιῶν του καὶ ἀναστρέφεται σχεδὸν ὑπὸ τοῦ πολλοῦ γέλωτος ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου του. Ὁ ξένος μας ἀγανακτεῖ, ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν τῶν διαβατῶν, ὅτινες, σοβαροὶ τὸ πρῶτον, παραδίδονται καὶ οὗτοι εἰς τὸν αὐτὸν γέλωτα, βλέποντες τὴν ἠθικὴν ἐκείνην ἀστυνομικὴν διαταγὴν ἀντικείμενον γενομένην δυσαρσεκείας καὶ ἐρίδος. Ὁ Γάλλος κραυγάζει, παραφέρεται, ἀπειλεῖ· τὸ δὲ πλῆθος συναθροίζεται περὶ αὐτὸν καὶ αὐξάνει παραδόξως. Ἐκαστος δεικνύει συμπαθητικὸς μέχρις οὗ ἐνωσὸν τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ γάλλου συμμερίζεται καὶ οὗτος τὸν γενικὸν γέλωτα. Ἐν τούτοις ἐπέρχονται οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες, ἐσχάτῃ ἔλπις! Ἄλλ' οἶμοι! Ἡ εὐθυμία καὶ ὁ γέλωτος τούτων μαθόντων τὴν ἀφορμὴν τῆς τοῦ Γάλλου ἀγανακτικῆς ἐμπυχῶναι· ἐτι μᾶλλον τὸν τοῦ πλῆθους. Τέλος πάντων προσέρχεται τῷ Παρισίνῳ εὐγενὴς τις ὀμιλῶν τὴν γαλλικὴν καὶ καθιστῶν ἑαυτὸν ὀλοεὶ διατητῆ. Ἰδοὺ τέλος εἰς λογικὸς ἄνθρωπος! Ἄλλὰ περὶ τὴν λύσιν τῆς ἱστορίας ἀπόλωλε καὶ οὗτος τὸ σπουδαῖον αὐτοῦ ὕψος. Τὸ πᾶν τότε ἐξηγεῖται, ὅχι ἄνευ δυσκολίας, καὶ ὁ Γάλλος ἀναχωρεῖ ξεκαρδίζομενος καὶ αὐτὸς καὶ ἀφίμων τοὺς Ἄγγλους σχολιάζοντας καὶ εὐχαριστομένους τὸν τρόπον τινὰ διὰ τὸ πάθημά του.

Βλέπων ἕκαστον περιφερόμενον ἐν Λονδίῳ, μὲ ράβδον εἰς τὴν χεῖρα, ἀπεράσισα ν' ἀγοράσω καὶ ἐγὼ μίαν· ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδεμία ἦν τῆς ἀρσεκείας μου. Ἔβην λοιπὸν εἰς τὴν ἐν τῷ Ἄστει **Fleet Street** ὁδὸν, παριστώσων τὴν ἐν Παρισίοις τοῦ Ἄγ. Διονυσίου, καὶ παρετήρουν τὰς ἐν εἰδεί· δεσμῶν παρὰ τὰς θύρας τῶν ἐργαστηρίων συσσωρευμένας ράβδους. Τέλος πάντων εἰσερχομαι εἰς τι τῶν ἐργαστηρίων τούτων καὶ ζητῶ νὰ ἴδω ράβδον τινὰ ἐκ φαλῆνης, ἐξ ἧς δὲν ὑψοῦσιν ἡμῶν μολονότι πόρρωθεν μοι ἐφάνη κομψοτάτη, ἐπρόφερα λοιπὸν λακωνικῶς τὴν λέξιν: *no* καὶ περιέμενα ἵνα μοι δεῖξωσιν ἄλλας.

Φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξίν μου, βλέποντος τὸν ἔμπορον ἐπανακνύοντα εἰς τὴν ἀσχολίαν αὐτοῦ, καὶ μολονότι περιφερόμενον ἱκανὸν χρόνον εἰς τὸ κατάστημα αὐτοῦ καὶ τέλος ἐξῆλθον, οὐδεμίαν δόσαντα προσοχῆν, οὐδὲ εἰπόντά μοι τοὐλάχιστόν τι· ἵνα μὴν ἀναχωρῶ ἄπρακτος ἐκ τοῦ καταστήματός του. Ἠθέλησα νὰ γνωρίσω σαφέστερον τὸν τρόπον τούτων τῶν Ἄγγλων ἐμπόρων, καὶ διῆλθον τὸν ὁδὸν ἐτέρου καταστήματος, ἐνθα παρετήρουν ἐπὶ δέκα περίπου λεπτά, ψαύων τὰ πάντα καὶ οὐδὲν ζητῶν.

Οὐδεμία λέξις, οὐδεμία προσφορὰ, οὐδεμία ἐρώτησις μοι ἀπετάθη κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο. Ἀπεμακρύνθη λοιπὸν χωρὶς οὐδὲ ν' ἀνοίξω κἂν τὰ χεῖλη, ὅπερ μοι ἐφάνη ὅτι οἱ ἐν τῷ καταστήματι εὐρον φυσικώτατον.

Ἀναχωρῶν τοῦ ἐργαστηρίου τούτου εὐρέθη ἄντικρυ βρακοφόρου τινὸς γυναικὸς ἥτις μοι προσέφερε, ἀπὸ δύο πενήτων, δέσμην ἀγρίων ρόδων ὠραιότατων. Τὸ θέρος τὰ περίξ τοῦ Λονδίνου εἶναι κατάπλευα καὶ ἐστρωμένα σχεδὸν ὑπὸ τοιούτων ρόδων, ἅτινα συλλέγουσιν ἀφθῶως αἱ δυστυχεῖς καὶ προσφέρουσιν ἀντι-

μετρίως τινός τιμῆς τῷ τυχόντι Ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ δύο μόνον πράγματα πωλοῦνται εὐθηνά, τὰ ἀνθη καὶ οἱ νυκτικοὶ θαμβάκτεροι σκουφοί.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ.

Ἐκ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐπαναστάσεως.

Παρά τοῦ Κ. Α. Βαλλευδιέρου.

—ο—

Εἰς Γάττον ὑπάρχει μικρά τις καὶ εὐτελής μὲν τῇ ὄψιν οἰκία, ἀλλ' εἰς εὐχάριστον θέσιν ὠκοδομημένη ἐπὶ τῆς πλατείας Κ ο ὐ α ε. Ἡ κυρία αὐτῆς πρόσοψις κοσμεῖται διὰ μετρίφρονος τεχνοσῆμου, προσβάλλοντος τὸ βλέμμα τῶν σπανίως διαβαινόντων ἐκεῖθεν ὁδοπόρων, διὰ τῆς ἐξῆς ἐπιγραφῆς,

ALBERGO DEL GIARDINETTO.

(Ξενοδοχεῖον τοῦ κηπαρίου.)

Κλίμαξ ἐξ λεοτάτου λίθου φέρεται πρὸς τι κηπῆριον ἀνεπιτηδείως ἐμπεφυτευμένον πρὸ τῆς θύρας τοῦ δωματίου. Τὸ κυριώτερον τμήμα τοῦ μετρίου τούτου ξενοδοχείου χρησιμεύοντος συνάμα εἰς θάλαμον ὑποδοχῆς, ἐστιατόριον καὶ κοιτῶνα, εἶναι σμικρότατον καὶ καθαρὸν ὅσον δύναται νὰ ᾔηται ἐν ξενοδοχείῳ τῆς πέμπτης τάξεως εἰς τὴν Ἰταλίαν. Τὰ ἐπιπλά του εἶναι ἀπλοῦστα, συνιστάμενα ἐκ μιᾶς κλίνης ἀπὸ χρωματισμένον σιδηρὸν, κάλωπισμένης διὰ φαρμακευτικῶν κοσμημάτων ἐξ ὄρων μὲ ἀπειλούσας κεφαλὰς κατερχομένων περὶ τοὺς στηρίζοντας αὐτὴν πόδας· μιᾶς ξυλίνου σκευοθήκης, τινῶν ἐξ ἀγύρου καθισμάτων μεθοδικῶς πως τεταγμένων πρὸς τὸν τοῖχον καὶ δι' ἐρυθροῦ χρώματος κερωματισμένων, καὶ τέλος, μιᾶς λεκάνης πρὸς χρῆσιν τοῦ καλλωπισμοῦ ἐφ' ἑνὸς τῶν καθισμάτων τούτων τεθειμένης. Ἰδοὺ πάσα ἡ ἀποσκευὴ του. Δεξιόθεν παρὰ τὴν κλίνην φαίνεται κοιτίς τις βρέφους, ἀριστερόθεν δὲ ἐπὶ τῆς σκευοθήκης εἶναι καλλιτεχνικῶς ἐπισωρευμένα ριάλια, ποτήρια καὶ κύπελα ἀργιλόπλαστα.

Ἐκ τοῦ θαλάμου τούτου εὐθηνεῖ τις διὰ τινων ξυλίνων βαθμίδων εἰς μικρὸν τι δωμάτιον ὑπὸ μιᾶς λυχνίας φωτιζόμενον· ἕτεροι δὲ δύο διακεχωρισμένοι θάλαμοι, καὶ εἰς ἀπλοῦστερα διακεκοσμημένοι, συγκροτοῦσιν ἐκ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς τῆς κλίμακος, τὸν πρῶτον καὶ μόνον ὄροφον τοῦ ξενοδοχείου τούτου, ἐνθα θέλει ἀναπαυθῆθαι διανύσων νύκτα ὁλόκληρον ὁ τὸ σύμπαν ἐμπλήσας ἐκ τῆς λάμπσεως τοῦ ὀνόματός του καὶ τῶν διαστήμων ἀρετῶν του!

Τῷ ὄντι εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ταπεινὸν ξενοδοχεῖον τοῦ κηπου, ὁ ἀνώτατος τοῦ καθολικισμοῦ ἀρχηγός, ἐπέβουσε μετὰ τῆς πιστῆς καὶ ἀπροσώμητης ἀκολουθίας του, ἀφοῦ προηγουμένως ὑπέστη δυσκολίας τινὰς εἰς τὴν θύραν τῆς πόλεως, καὶ ἀφοῦ ἀπεβλήθη καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐπισκοπικοῦ παλατίου, ἐνθα κατ' ἀρχὰς ἐνόμιζεν ὅτι ἔθελε τῷχε ἄσούλου.

Ὁ κὺρ Παρίσιος κατέβη τότε τὴν Ἐπισκοπικὴν ἔ-

θραν τοῦ Γαήτου. Ἀπὸ πρώτης εἶχεν ἀποφασισθῆ εἰς τὴν προκυματῆσαν τοῦ Γαήτου, ὅτι οἱ ἐνδοξοὶ φυγάδες ἐμῆλον ἀμέσως κατευθυνθῆ πρὸς αὐτῷ, καὶ οἱ ὁ Ποντιφίξ γνωριζόμενος ἐμπιστευτικῶς, ἤθελε ζητηθεῖ διὰ τινὰς ἡμέρας τὴν ὠρελουμένην πρὸς αὐτὸν φιλοξενείαν. Κατὰ δυστυχίαν ὁμως, ὁ εὐσεβὴς Ἐπίσκοπος ἐμελλεν ἀναχωρῶν νὰ ὑπάγῃ παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ἀρχαίῳ πρέσβει τοῦ βασιλέως τῶν Δύο Σικελιῶν, ὅστις ἐκάλεσεν αὐτὸν πλησίον του κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀγωνίας του.

Εἰς πιστὸς ὑπηρετῆς Νεαπολίτης, Δανιέλος καλούμενος, εὐρίσκετο μόνος εἰς τὸ παλάτιον, ὅπταν ὁ ἅγιος Πατήρ καὶ ἡ συνοδία του παρουσιασθεὶς ἐπέμενε νὰ τὸν δεχθῶσιν· ἀλλ' ὁ Δανιέλος, ὅστις οὐδένα αὐτῶν ἐγνώριζεν, εἶπεν, ὅτι ἀπόντος τοῦ Κυρίου του δὲν ἤδύνατο νὰ συγκατατεθῆ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν των. Ματαίως ὁ Καρδινάλιος Ἀντωνέλης ἐμμένων, ἔλεγεν, ὅτι ὁ Πανιερώτατος Παρίσιος ἤθελε δυσαρεστηθῆ μαυθάνων ὅτι οἱ φίλοι του ἀπεβλήθησαν τῆς οἰκίας του· ὁ πιστὸς δοῦλος ἐνέμενε ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρνήσεων, προσθέντων μετ' ἀνυπομονησίας ὅτι οὐδεμίαν εἶχε διαταγὴν περὶ τούτου.

— Ἐὰν μᾶς ἐγνωρίζετε, ὑπέλαβεν ὁ Πάπας, προθύμως ἤθελετε μᾶς δεχθῆ.

— Ἰσα, ἴσα, ἐπειδὴ καὶ δὲν σᾶς γνωρίζω, ἀπήντησεν ὁ Δανιέλος, δὲν δύναμαι νὰ σᾶς δεχθῶ πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ παλάτιον ἐνὸς Ἐπισκόπου δὲν εἶναι ξενοδοχεῖον!

— Κάλλιστα μὲ γνωρίζεις ὁ Πανιερώτατος Παρίσιος.

— Ἐνδεχόμενον, ὄχι ὁμως κ' ἐγὼ, ὅστις ποτὲ δὲν σᾶς εἶδον, πρέπει λοιπὸν ἄλλοθι νὰ ζητησῆτε κατάλυμα. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ Νεαπολίτης καὶ κλειῶν ἀποτόμως τὴν θύραν τοῦ παλατίου, ἀπετύρθη μεμφιμοιρῶν κατὰ τῶν ἐνοχλησάντων αὐτὸν.

Ἐνῷ δὲ ὁ ἅγιος Πάπας, ἐγκατασταθεὶς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ κηπου, καὶ προμηθευθεὶς μετὰ κόπου χαρτίον καὶ μελάνην ὑπηγόρευσεν ἐντὸς τοῦ θαλάμου του εἰς τὸν διοικητὴν υἱὸν τοῦ κόμητος δὲ Σπῶρ. Κ. Λιεβιέλον τὴν διαμαρτυρήσιν του, ὁ καρδινάλιος Ἀντωνέλης, καὶ ὁ πρῶτος γραμματεὺς τῆς Ἰσπανικῆς πρεσβείας, ὁ Ἰππότης Δαρνάς, μετέβησαν εἰς τὸ φρούριον ἵνα προσφέρωσι τὰ σεβίσματά των εἰς τὸν φρούραρχον τὸν στρατηγὸν Γρὸς, καὶ νὰ τῷ εἴπωσιν ὅτι ὁ εἰς Γάττον ἐρχομὸς αὐτῶν, μόνον σκοπὸν εἶχε τὴν ἐπισκεψιν τῆς πόλεως.

Ὁ στρατηγὸς Γρὸς εἶναι ἀνδρεῖος ἀξίωματικὸς, ὅστις παρευρέθη εἰς ὄλους τοὺς πολέμους τῆς αυτοκρατορίας, ὑπὸ ξένην σημαίαν· ἰδὼν τὸ διαβατήριον, ὃ κατ' αἴτησίν του τῷ παρουσίασεν ὁ Ἰππότης Δ' Ἀρνάο, ἔσπευσε νὰ φιλοφρονήσῃ τὸν ὑποτιθέμενον Σπῶρ, ἐκφράζων αὐτῷ ἅπασαν ἡν ἠθάρταντο εὐχαρίστησιν, βλέπων τὸν πληρεξούσιον πρέσβυν τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας· ἐπομένως τῷ ἀπέτεινε γερμανιστὶ καλακχευτικὸς τινὰς λόγους, εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Κ. Δ' Ἀρνάο, ἀγνωὼν τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν, δὲν ἀπήντησε ποσῶς. Ὁ διοικητὴς ἐξηκολούθει νὰ τὸν ἐρωτᾷ εἰς τὴν αὐτὴν διάλεκτον, καὶ οὐδεμίαν ἐλάμβανεν ἀπάντησιν· ὁ Κ. Δ' Ἀρνάο ἀμνηχανὼν ἐπροφασίσθη ὅτι ἐπὶ μακρὸν διατριψὰς ἐκτὸς τῆς πατρίδος του, ὠμολόγησεν ἀταράχως ὅτι ἐληθσμένης τὴν μητρικὴν του γλῶσσαν· ὁ καρδινάλιος Ἀντωνέλης, ὅστις διετέλει ὡς γραμματεὺς αὐτοῦ δῆθεν, διὰ τῶν αὐτῶν λέξεων ἐξή-